

Biz

Ben bir âdem o bir nisa
Yıllar yürümüş bizimle ömürler kısa

Ben severim, çokça söylerim,
O sevildiğini bilir,
Malum-u ilâm istemez.

Ne ben sevgimi ispat telaşına düşerim,
Ne o duyduğunu herkese duyurma arzusunda.
Çünkü biliriz ikimiz de:
Malumu ilan etmek
Aşkın sükûtunu incitir bazen.

Kutlanmayan yıl dönümlerimiz oldu,
Avazsız ve ivazsız sevgimiz eksilmedi.
Alınmamış tek taş yüzükler geçti yıllarımızdan,
Gönlümüzdeki çiçek hiç solmadı.

O özgürlüğün peşinde koşmadı benden kaçmak için,
Ben de onu esaretimde tutmadım.
Ne köle olduk birbirimize
Ne efendi.

Sadece iki eksik insan olduk
Yan yana yürüyen.

Biliyoruz:
O olmayınca ben eksik kalırım,
Ben olmayınca o.

Yarım asra yakın zaman geçti belki,
Hâlâ tamamlayamadık birbirimizi.
Belki de sevgi budur:
Tamamlanmak değil,
Birlikte eksik kalmayı göze almak.

Biz
Geçen yıllara ağlayanlardan olmadık;
Yıllar geçtikçe
Birbirine daha çok bağlanan
Bir kadın ve bir adam.

Muharrem Balcı, 19 Mart 2026